

ความเห็นของ JIPA ต่อร่างแก้ไขพระราชบัญญัติสิทธิบัตรไทย

สมาคมทรัพย์สินทางปัญญาญี่ปุ่น

(Japan Intellectual Property Association : JIPA)

1. เกณฑ์การตัดสินความใหม่ (แก้ไขมาตรา 6)

ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตรฉบับเดิม กำหนดให้เกณฑ์พิจารณาการประดิษฐ์ที่ขาดความใหม่ คือ “การประดิษฐ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วในราชอาณาจักร” ซึ่งในขณะที่ได้ดำเนินการเรียกร้องขอให้เปลี่ยนเป็นการประดิษฐ์ที่มีหรือใช้แพร่หลายอยู่แล้วทั้งในและนอกราชอาณาจักรแล้วนั้น ได้รับการแก้ไขข้อกำหนดดังกล่าวแล้วในร่างพระราชบัญญัติสิทธิบัตรฉบับแก้ไข จึงขอขอบคุณมา ณ ที่นี้

2. ข้อยกเว้นการขาดความใหม่ (แก้ไขมาตรา 6/1)

ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตรฉบับแก้ไข มีข้อยกเว้นการขาดความใหม่ให้สำหรับ “การประดิษฐ์ที่ได้มีการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่อยู่แล้วโดยผู้ประดิษฐ์” (พ.ร.บ. สิทธิบัตร มาตรา 6/1 (2)) แต่ไม่ชัดเจนว่ามีข้อยกเว้นการขาดความใหม่ให้กับ “การประดิษฐ์ที่ได้มีการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่อยู่แล้วโดยผู้อื่นค้าขอ” หรือไม่ นอกจากนี้ ในข้อกำหนดนี้ ยังไม่ชัดเจนด้วยว่ารวมถึง “กรณีที่มีการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ด้วยตนเองผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์” หรือไม่

ในสถานการณ์ที่ต่าง ๆ ได้เริ่มมีเสียงเรียกร้องมากขึ้นต้องการให้รีบเปิดเผยเทคโนโลยีในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของบริษัทโดยเร็ว โดยเฉพาะข้อมูลทางเทคนิคที่เปิดเผยในอินเทอร์เน็ตซึ่งมีข้อมูลเทียบเท่ากับข้อมูลทางเทคนิคที่มีการตีพิมพ์ในรูปแบบของนิตยสาร หรือวารสาร นอกจากนี้ ยังมีความรวดเร็วและสะดวกในการถ่ายทอดข้อมูล ทำให้นักวิจัยหรือนักประดิษฐ์นิยมใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสถานที่เปิดตัวผลงานโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเผยผลการวิจัยหรือสิ่งประดิษฐ์ของตนเองต่อสาธารณชนได้โดยเร็ว

ดังนั้น จึงขอเรียกร้องให้ดำเนินการแก้ไข “การประดิษฐ์ที่ได้มีการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่อยู่แล้วโดยผู้ประดิษฐ์” เป็น “การประดิษฐ์ที่ได้มีการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่อยู่แล้วโดยผู้ประดิษฐ์หรือผู้อื่นค้าขอ” และให้เพิ่มข้อความ “กรณีที่มีการเปิดตัวผลิตภัณฑ์ด้วยตนเองผ่านทางอินเทอร์เน็ตหรือการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์” เข้าไปในเรื่องการเปิดเผยสาระสำคัญหรือรายละเอียดในเอกสารหรือสิ่งพิมพ์ที่ได้เผยแพร่อยู่แล้ว

3. การคุ้มครองการประดิษฐ์เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์ (แก้ไขมาตรา 9)

ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร มาตรา 9 (3) กำหนดไว้ว่าระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์จะไม่ได้ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติ

แต่อย่างไรก็ตาม ไรก็ตาม ในประเทศญี่ปุ่นมีการเรียกร้องมากขึ้นเพื่อให้คุ้มครองระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เผยแพร่ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่ง เนื่องจากการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของการทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินข้อมูลที่ไม่ได้มีตัวตนผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นผลมาจากกา

รพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านข้อมูล เมื่อปลายปี 2000 จึงได้ดำเนินการแก้ไขเกณฑ์การตรวจสอบให้สามารถระบุ “ระบบข้อมูลสำหรับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์” ลงในข้อถือสิทธิได้เช่นเดียวกับการประดิษฐ์สิ่งของ โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะมีการบันทึกลงสื่อเก็บข้อมูลหรือไม่

ทางเราได้พิจารณาแล้วว่าการให้ความคุ้มครองที่มากขึ้นกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในลักษณะนี้จะมีส่วนส่งเสริมให้อุตสาหกรรมพัฒนา ยิ่งขึ้นไปอีก จากมุมมองนี้ทางเราจึงใคร่ขอเรียกร้องให้พระราชบัญญัติสิทธิบัตรเพิ่มความคุ้มครองให้กับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย

4. ระบบรับรองเอกสารจากทางราชการ (หนังสือมอบอำนาจ) (แก้ไขมาตรา 17)

ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตรยังคงกำหนดเหมือนเดิมว่าหนังสือมอบอำนาจต้องมีการรับรองเอกสารจากทางราชการ (พ.ร.บ. สิทธิบัตรมาตรา 17 และประกาศคณะรัฐมนตรีฉบับที่ 21 ข้อที่ 13 พ.ศ. 2522 ซึ่งออกตาม พ.ร.บ. สิทธิบัตรฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2522) สำหรับองค์การธุรกิจ เมื่อเทียบกับภาระในการดำเนินขั้นตอนการขอรับรองเอกสารจากทางราชการแล้วเรื่องนี้แทบไม่มีประโยชน์เลย จึงขอเรียกร้องให้ยกเลิกเรื่องการรับรองเอกสารจากทางราชการสำหรับหนังสือมอบอำนาจ

5. การยื่นคำขอรับสิทธิบัตรเกี่ยวกับทรัพยากรพันธุกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น(แก้ไขมาตรา 17/1)

ทางเราคิดว่าเรื่องการเข้าถึงและข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ในเรื่องของทรัพยากรพันธุกรรมที่มีการอภิปรายกันอยู่ในตามอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและพิธีสารนาโงยานั้นไม่ควรนำมาอภิปรายเชื่อมโยงกับระบบสิทธิบัตร ดังนั้นจึงใคร่ขอเรียกร้องให้ยกเลิกมาตรา 17/1 ซึ่งกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรมีหน้าที่ยื่นเอกสารเกี่ยวกับการเปิดเผยแหล่งที่มาของทรัพยากรพันธุกรรม

ในกรณีนี้ที่คำขอข้างต้นไม่ได้รับความเห็นชอบเมื่อคำนึงถึงความสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของประเทศไทยและภาระในการดำเนินขั้นตอนของผู้ยื่นขอสิทธิบัตร ทางเราใคร่ขอให้จำกัด “ทรัพยากรพันธุกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น” เป็น “ทรัพยากรพันธุกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีแหล่งกำเนิดในไทย” เท่านั้น

และในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ มาตรา 3 ในร่าง พ.ร.บ ฉบับแก้ไขนี้จำกัดความของ “ทรัพยากรพันธุกรรม” ได้รวมคำว่า “อนุพันธ์” เอาไว้ด้วย ซึ่งถือว่ากว้างกว่าเมื่อเทียบกับคำจำกัดความของ “ทรัพยากรพันธุกรรม” ในอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและพิธีสารนาโงยา ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับคำจำกัดความในอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและพิธีสารนาโงยา ทางเราใคร่ขอเรียกร้องให้ตัดคำว่า “อนุพันธ์” ออกจากคำจำกัดความของ “ทรัพยากรพันธุกรรม” และขอให้ตัดข้อความว่า “ต้องแนบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตก่อนการเข้าถึงและข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์มาพร้อมกับใบคำร้องขอสิทธิบัตรด้วย” ออก เพราะยังมีอีกหลายประเทศที่ไม่มีระบบรับรองรับในเรื่องการขอรับ “เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตก่อนการเข้าถึงและข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์” นอกจากนี้ตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้นว่าคำจำกัดความของ “ทรัพยากรพันธุกรรม” ในมาตรา 3 ได้รวมเอาคำว่า “อนุพันธ์” เข้าไว้ด้วย แต่การขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตก่อนการเข้าถึงและข้อตกลงแบ่งปันผลประโยชน์ข้างต้นสำหรับ “อนุพันธ์” นั้นไม่ใช่เรื่องง่าย หากมีการวางข้อกำหนดเช่นนี้ ภาระในการดำเนินขั้นตอนของผู้ยื่นขอรับสิทธิบัตรจะเพิ่มมากขึ้นเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตามหลักการยื่นก่อนได้ก่อน อย่างน้อยจึงใคร่ขอให้ยกเลิกการกำหนดให้มีหน้าที่ในการนำเสนอเอกสาร หรือผ่อนปรนเรื่องระยะเวลาการนำเสนอหรือวิธีการนำเสนอ

น อ ก จ า ก นี้ ยั ง มี ขั อ ก ำ า ห น ด ร ะ บู ว ำ
“ให้ ผู้ยื่นขอรับสิทธิบัตรระบุแหล่งที่มาของทรัพยากรพันธุกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น”
ในบางกรณีก็เป็นเรื่องยากที่ผู้ยื่นขอรับสิทธิบัตรจะสามารถระบุแหล่งที่มาได้ด้วยตนเอง
ในกรณีเช่นนี้ขอให้มีการลดหรือยกเว้นหน้าที่ในการเปิดเผยแหล่งที่มาของทรัพยากรพันธุกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

สุดท้าย กรณีมีการนำมาตรา 17/1 ฉบับแก้ไขไปใช้ แม้จะมีการละเมิดเงื่อนไขดังกล่าว
ต้องการเรียกร้องให้ไม่นำเอามาใช้เป็นเหตุในการปฏิเสธหรือเหตุทำให้หมดผลบังคับใช้ ซึ่งตามที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น
บางกรณีก็เป็นเรื่องยากที่ผู้ยื่นขอรับสิทธิบัตรจะระบุแหล่งกำเนิดของทรัพยากรพันธุกรรมได้เอง
รวมทั้งยังน่าจะมีความเป็นไปได้ที่ค้นพบแหล่งที่มาของทรัพยากรพันธุกรรมหลังการยื่นขอรับสิทธิบัตรหรือหลังการจดทะเบียนสิทธิบัตรอีก
ด้วยทางเราจึงใคร่ขอเรียกว่าเพื่อไม่ทำให้ผู้ยื่นขอรับสิทธิบัตรต้องเสียผลประโยชน์อย่างไม่ได้คาดหมาย

6. การยกเลิกความว่าแสดงต่อสาธารณชนซึ่งหน่วยงานของรัฐเป็นผู้จัดหรืออนุญาตให้มีขึ้นในราชอาณาจักร (มาตรา 19 ก่อนการแก้ไข)

ความว่า “งานแสดงต่อสาธารณชนซึ่งหน่วยงานของรัฐเป็นผู้จัดหรืออนุญาตให้มีขึ้นในราชอาณาจักร”
ใน พ ร ะ ร าช บ ัญ ญ ติ สิ ท ธิ บ ั ต ร ม า ต ร า 19 ก ่ อ น ก ำ ร ก ำ อ
เนื่องจากผู้ยื่นคำขอไม่อาจทราบได้อย่างชัดเจนว่างานแสดงต่อสาธารณชนใดซึ่งหน่วยงานของรัฐเป็นผู้จัดหรืออนุญาตให้มีขึ้น
ดังนั้น จึงได้เรียกร้องขอให้มีการประกาศเผยแพร่ เช่น ประชาสัมพันธ์เรื่อง
“งานแสดงต่อสาธารณชนซึ่งหน่วยงานของรัฐเป็นผู้จัดหรืออนุญาตให้มีขึ้นในราชอาณาจักร”

ขอขอบคุณที่ท่านได้ยกเลิกความเหล่านี้ออกไปในร.บ. สิทธิบัตรฉบับแก้ไขครั้งนี้

7. กำหนดเวลาในการแก้ไขเพิ่มเติมโดยตัวผู้ยื่นคำขอเอง (มาตรา 20)

พระราชบัญญัติสิทธิบัตรของไทยไม่ได้กำหนดระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอสามารถแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับสิทธิบัตรด้วยตนเอง
เอาไว้อย่างชัดเจน (พ.ร.บ. สิทธิบัตรมาตรา 10, ประกาศกระทรวงฉบับที่ 22 ข้อ 7)

สำหรับ ผู้ยื่นคำขอ กำหนดเวลา สำหรับการแก้ไขเพิ่มเติม มีความสำคัญมาก
ตามปกติจึงต้องดำเนินการขั้นตอนการตอบสนองระหว่างการยื่นขอสิทธิบัตรให้เหมาะสมกับกำหนดเวลา

ดังนั้น จึงขอเรียกร้องให้ระบุกำหนดเวลาดังกล่าวอย่างชัดเจน เพื่อเพิ่มความโปร่งใสของขั้นตอนให้กับผู้ยื่นคำขอด้วย

8. การแยกคำขอรับสิทธิบัตรต่อพนักงานตรวจสอบ (แก้ไขมาตรา 26)

ในร่างแก้ไขมาตรา 26 กำหนดไว้ว่า “ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่
ผู้ขอรับสิทธิบัตรจะต้องยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่ออธิบดีภายในระยะเวลา 60 วันนับแต่วันได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่
ในขณะที่มาตรา 26 ก ่ อ น ก ำ ร ก ำ อ ก ำ ห น ด ว ำ
“ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่สามารถปฏิบัติตามการแยกคำขอสำหรับการประดิษฐ์แต่ละอย่างได้
สามารถร้องขอคำวินิจฉัยต่ออธิบดีได้ภายในระยะเวลา 120 วัน”

บางกรณีก็เป็นเรื่องยากที่ผู้ซึ่งอยู่ต่างประเทศจะสามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งภายในระยะเวลา 60 วัน
จึงขอเรียกร้องให้เปลี่ยนกำหนดเวลาการยื่นอุทธรณ์คำสั่งเป็นภายในระยะเวลา 120 วันตามเดิม

9. การแยกคำขอรับสิทธิบัตรโดยผู้ยื่นคำขอเอง (แก้ไขมาตรา 26/1)

ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตรก่อนแก้ไข ข
ไม่มีความชัดเจนที่สามารถแยกคำขอสำหรับการประดิษฐ์แต่ละอย่างด้วยความตั้งใจของผู้ยื่นคำขอเองได้หรือไม่
ทางเราจึงได้เรียกร้องขอให้วางข้อกำหนดที่ระบุว่าผู้ยื่นคำขอสามารถแยกคำขอสำหรับการประดิษฐ์แต่ละอย่างด้วยความตั้งใจ
ของ
ต
น
เ
อ
ง
ไ
ด้
รวมทั้งขอเรียกร้องให้วางข้อกำหนดเพื่อให้สามารถแยกคำขอสำหรับการประดิษฐ์แต่ละอย่างได้ด้วยตนเองภายในกำหนดระยะเวลา
เวลาหนึ่งนับจากการตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตร

ขอขอบคุณที่ท่านได้วางข้อกำหนดเหล่านี้ให้แล้วใน พ.ร.บ. ฉบับแก้ไขครั้งนี้

10. เอกสารตรวจสอบคำขอรับสิทธิบัตรนอกราชอาณาจักร (แก้ไขมาตรา 27)

ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตรฉบับแก้ไข กำหนดไว้ว่า
“ในกรณีที่ผู้ขอรับสิทธิบัตรได้ยื่นคำขอรับสิทธิบัตรไว้แล้ว นอกราชอาณาจักร
ให้ ผู้ขอรับสิทธิบัตร ส่งผลการตรวจสอบการประดิษฐ์
หรือรายละเอียดการประดิษฐ์ที่ขอรับสิทธิบัตรนั้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง
ในกรณีที่จะต้องส่งเอกสารเป็นภาษาต่างประเทศ ให้ผู้ขอรับสิทธิบัตร ส่งเอกสารนั้นพร้อมด้วยคำแปลเป็นภาษาไทย
ถ้าผู้ขอรับสิทธิบัตรไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง
หรือไม่ส่งเอกสารตามวรรคสองภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวัน ให้ถือว่าละทิ้งคำขอรับสิทธิบัตร”

แต่อย่างไรก็ตามเห็นว่าการถือว่าเป็น “การละทิ้งคำขอ” ตามความในมาตรานี้
เห็นว่าค่อนข้างเข้มงวด และไม่เป็นธรรมต่อผู้ขอรับสิทธิบัตรเท่าใดนัก
ในขณะที่เดียวกันในข้อกำหนดนี้ก็ไม่ได้มีความชัดเจนว่าจะต้องยื่นเอกสารผลการตรวจสอบการประดิษฐ์ของประเทศใด
เกรงว่าอาจเป็นการบีบบังคับให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรต้องรับภาระมากเกินไป นอกจากนี้ แม้ก่อนหน้าการขอให้ตรวจสอบ
ประเด็นในเรื่องที่ว่ามีความจำเป็นต้องส่งเอกสารการตรวจสอบหรือไม่นั้นก็ก็เป็นปัญหาที่น่าข้องใจเช่นเดียวกัน
ไม่ว่าเรื่องการขอตรวจสอบจะเป็นอย่างไร ถ้าต้องมีการส่งเอกสารก็เกรงว่าจะเป็นภาระอย่างมากต่อผู้ขอรับสิทธิบัตร

จึงขอเรียกร้องให้ใช้ระบบที่ยื่นเพียงการประกาศโฆษณาสิทธิบัตรของการยื่นคำขอรับสิทธิบัตรนอกราชอาณาจักรที่ส
อดคล้องตรงกัน (ในกรณีนี้จะเป็นประเทศใดก็ได้) และเอกสารคำแปลเป็นภาษาไทยของหนังสือดังกล่าวเท่านั้นก็เพียงพอ

สำหรับกำหนดเวลาในการยื่นเอกสาร ต้องการให้ระบุกำหนดเวลาในการส่งเอกสารให้ชัดเจน ดังเช่น
“กำหนดเวลาแน่นอนหลังจากได้รับผลการตรวจสอบของประเทศอื่นในขณะขอให้ตรวจสอบหรือแม้ภายหลังการขอให้ตรวจสอบ”

11. กำหนดเวลาการยื่นคำขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการประดิษฐ์ (แก้ไขมาตรา 28)

ตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตรก่อนแก้ไข ก
หลังมีการ “ประกาศโฆษณาการคำขอรับสิทธิบัตรตามมาตราที่ 28 แล้ว ภายใน 5
ปีหลังการประกาศโฆษณาของคำขอรับสิทธิบัตรดังกล่าว หรือในกรณีที่มีการคัดค้านและมีการขอให้วินิจฉัยภายใน 1
ปี นับแต่วันที่คำวินิจฉัยชี้ขาดถึงที่สุด แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสิ้นสุดลงที่หลัง
ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบให้เริ่มการตรวจสอบว่าการประดิษฐ์นั้นสอดคล้องตามมาตรา 5 หรือไม่

)“พ สิทธิบัตร มาตรา .บ.ร.29) โดยทางเราได้ร้องขอว่าสำหรับกำหนดเวลาการขอให้ตรวจสอบได้นั้น ให้ตัดเงื่อนไข “หลังมีการประกาศโฆษณาการคำขอรับสิทธิบัตรและเปลี่ยนเป็นระบบที่สามารถขอ ”อให้ตรวจสอบได้ตั้งแต่ยื่นคำขอ ขอขอบคุณที่การแก้ไขในครั้งนี้ได้มีการแก้ไขเป็น “ภายใน 3 ปีนับแต่วันยื่นขอรับสิทธิบัตรในราชอาณาจักร”

12. มาตรการดำเนินการในกรณีไม่มีการตอบจดหมายแสดงเหตุผลปฏิเสธไปยังผู้ยื่นขอ (มาตรา 30)

ในกรณีไม่มีการตอบจดหมายแสดงเหตุผลปฏิเสธไปยังผู้ยื่นขอของอธิบดีหรือเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ มีข้อกำหนดว่าคำขอรับสิทธิบัตรจะถูกต้องตัดสินว่าเป็นการปฏิเสธ (พ.ร.บ. สิทธิบัตรมาตรา 30)

แต่อย่างไรก็ตาม ถ้ามีการละทิ้งคำขอเนื่องจากเกิดปัญหาหรือข้อผิดพลาด โดยไม่ให้อีกโอกาสผู้ยื่นคำขอได้คัดค้านเลยนั้นถือว่าเป็นการจัดการที่โหดร้ายสำหรับผู้ยื่นคำขอ

ในประเทศอื่นๆ จะไม่มีการถือว่าเป็นละทิ้งคำขอ ถือว่าหมดผลบังคับหรือถอนเรื่องคำร้องในทันที แต่จะมีการให้อีกโอกาสคัดค้านในขั้นตอนก่อนหน้านั้นโดยจะหยุดเรื่องไว้รอการประเมินเพื่อปฏิเสธ

ดังนั้น จึงขอเรียกร้องให้เปิดโอกาสให้คัดค้านได้อีกครั้ง สำหรับการจัดการเกี่ยวกับการถือว่าเป็นการละทิ้งคำขอ หมดผลบังคับหรือถอนเรื่องคำร้อง

13. สิทธิในการบังคับให้ปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิบัตรยา (แก้ไขมาตรา 51/1)

ทางเราเข้าใจว่าความในมาตรา 51/1 ที่แก้ไขแล้วกำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความตกลง TRIPS และคำประกาศคณะมนตรีเกี่ยวกับสาธารณสุข (คำประกาศโดฮา) ย่อหน้าที่ 6

แต่เนื่องจาก การ คำนึง ว่า พ ฒ น า ย า ต้ อ ง ใช้ เว ล า แ ลະ ต้ น พุ น ม ห า ศ า ล ทางเราจึงคิดว่าการคิดค้นยาควรได้รับความคุ้มครองอย่างเหมาะสมโดยระบบสิทธิบัตรของแต่ละประเทศ จึงขอเรียกร้องให้มีการนำมาตรา 51/1 ที่แก้ไขแล้วไปปฏิบัติอย่างเที่ยงตรงและโปร่งใส เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคอย่างร้ายแรงต่อแรงจูงใจในการพัฒนายา

14. การแก้ไขคำผิดหลังจดทะเบียน (แก้ไขมาตรา 53/1)

พระราชบัญญัติสิทธิบัตรฉบับแก้ไขมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการแก้ไขคำผิดหลังจดทะเบียน แต่ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการแก้ไขคำแปลที่ผิด ซึ่งถ้าบริษัทต่างชาติไม่มีโอกาสแก้ไขคำแปลภาษาไทยที่ผิดก็ถือได้ว่ามีความเสียเปรียบเมื่อเทียบกับผู้ยื่นคำขอที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ นอกจากนี้ มีหลายกรณี พบว่า คำแปลผิดพลาด หลังจากมีการใช้สิทธิ ถ้าไม่สามารถแก้ไขคำแปลที่ผิดได้ในกรณีเช่นนี้ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการใช้สิทธิอันชอบด้วยกฎหมายในกรณีผู้ดำเนินการมีเจตนาในทางมิชอบ

ดังนั้น จึงขอเรียกร้องให้เพิ่มเติมข้อกำหนดให้สามารถแก้ไขคำแปลที่ผิดหลังการจดทะเบียนได้ด้วย ไม่ใช่เพียงแค่ให้สามารถแก้ไขข้อความที่ผิดหลังจดทะเบียนได้เพียงประการเดียว

15. การใช้ระบบขยายระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิของสิทธิบัตร

ในพระราชบัญญัติสิทธิบัตรไม่มีระบบขยายระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิของสิทธิบัตร

แต่ โดยเฉพาะในกรณีของยา วัคซีน และ สารเคมี ทาง การ เกษ ษ ตร ต่าง ๆ นั้นเพื่อรับประกันความปลอดภัยทำให้จำเป็นต้องใช้เวลานานในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองเพื่อขออนุญาตตามข้อกำหนด กฎ หมาย ของ ราช ก าร ร วม ถึง ก าร ต ร ว จ ส อ บ ในระหว่างนั้นแม้จะให้สิทธิในสิทธิบัตรต่อเนื่องผู้ทรงสิทธิก็ไม่ได้รับประโยชน์จากการครอบครองสิทธิเพียงผู้เดียว แต่กลับเป็นปัญหาคือต้องเสียระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิของสิทธิบัตรไปเท่ากับช่วงเวลาดังกล่าว ข้อ ก ำ ห น ด ก ฎ หมาย เ หล ่า นี้ มี ค ว าม จ ำ เ ป น ก ็ จ ร ิ ง แต่ผลก็ทำให้ระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิของสิทธิบัตรที่ควรจะได้ประโยชน์กลับไม่ได้ประโยชน์ในช่วงเวลาที่ต้องเกี่ยวข้องกับข้อ ก ำ ห น ด เ หล ่า นั้น

ด้วยเหตุนี้ จึงขอเรียกร้องให้กำหนดระบบที่ยอมรับการจดทะเบียนขยายระยะเวลาการคุ้มครองสิทธิของสิทธิบัตรได้ โดยจำกัดระยะเวลาไว้ในระดับหนึ่ง สำหรับกรณีของการนำ การ ค ิด ค ้น ตาม สิ ท ธิ บ ั ต ร ไป ใช้ ต้องใช้ระยะเวลาตามข้อกำหนดของกฎหมายซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อรับประกันความปลอดภัย และทำให้มีระยะเวลาที่ไม่สามารถนำ การ ค ิด ค ้น ตาม สิ ท ธิ บ ั ต ร ไป ใช้ ได้ เกิด ขึ้น

16. การนำข้อกำหนดการละเมิดทางอ้อมเข้ามาใช้

ถ้าบอกว่า การนำ การ ค ิด ค ้น ตาม สิ ท ธิ บ ั ต ร ไป ใช้ คือ การ นำ โ ค ร ง ส ราง ้ ท ้ง ห ม ด ของ การ ค ิด ค ้น ตาม สิ ท ธิ บ ั ต ร ไป ใช้ การนำเพียงบางส่วนไปใช้ก็ไม่ใช่ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ

แต่ถ้ายังปล่อยให้เช่นนี้ก็จะทำให้เกิดปัญหาดังต่อไปนี้ได้

① ไม่มีการละเมิดสิทธิบัตร แต่ถ้าปล่อยให้มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดการละเมิดหรือกล่าวอีกอย่างคือในกรณีมีผู้ที่มีการกระทำในเชิงเตรียมก็ไม่สามารถห้ามไม่ให้มีการกระทำดังกล่าวได้

② การละเมิดสิทธิบัตรกำหนดว่าต้องมีวัตถุประสงค์ เช่น เพื่อการผลิต จึง ทำให้ เข้า ใจ ได้ ว่า ส ำ ห ร ะ บ ั ต ร สิ ท ธิ บ ั ต ร ที่ มี ก าร ผลิต เพียง บาง ส ่วน หรือสามารถนำไปทำเป็นการส่วนบุคคลหรือในครัวเรือนเฉพาะการประกอบชิ้นสุดท้ายได้ ไม่ว่าจะ เป็น ไ ค ร แม้ว่าจะเป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนเพื่อการประกอบที่จะต้องนำไปประกอบในขั้นสุดท้ายก็ไม่ต้องถูกดำเนินเรื่องการละเมิด

ถ้าไม่ระงับการกระทำเหล่านี้ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลของสิทธิบัตรก็จะถูกทำให้หมดไป

ดังนั้น จึงขอเรียกร้องให้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร การกระทำเหล่านี้ (การละเมิดทางอ้อม) ก็จัดอยู่ในข่ายของการละเมิดสิทธิ